

KAĞAN

TABLODAKİ GİZEM

Mustafa Orakçı

Çizer: Gökçe Arifoğlu

Yazarın Notu:

Birazdan okuyacağınız bu kitabı ben yazmadım. Evet, yanlış duymadınız bu hikâye bana yıpranmış bir defterin içinde geldi. Bir sabah kapımın önünde bulduğum bu defteri alıp okudum ve sizin de birazdan tanışacağınız Kağan'la tanışmış oldum. Kağan'ın yaşadıkları beni çok etkiledi. Hemen bilgisayar başına oturup onun hikâyesini bir kitap hâline getirdim ve yayınevine gönderdim. İster inanın ister inanmayın bu kitap, bu şekilde oluştu.

Kağan, yazdıklarını bana düzenli aralıklarla getiriyor. Her defasında da bana yakanmadan kaçmayı başarıyor. Geçen gün kapımın önünde tuhaf tıkırtılar duydum. Pencereden baktığımda bir çocuk elindeki defteri paspasın üzerine yerleştiriyordu. Koşarak dışarı çıktım ama yetişemedim. Arkasından “Hey, bekle, dur!” desem de beni dinlemedi.

Bir sonraki geliřinde defterin üstünde küçük bir not buldum:

Sevgili Mustafa Öğretmen,

Benimle konuşmak istediğınızı biliyorum. Merak etmeyin, bir gün yüz yüze tanışacağız. Ama o gün, bugün değil. Lütfen bana izin verin. Yapmam gereken çok önemli ve insanların hayatını ilgilendiren acil işlerim var. Onları tamamlar tamamlamaz sizinle tanışmaya geleceğim.

Size gönderdiğim yazıları beğenip de yayımlanmasına yardımcı olursanız sevinirim. Şimdilik hoşça kalın... Selamlarımla...

O günden sonra Kağan'ın peşini bıraktım. Ondan yazılar geldikçe yayımlamaya devam edeceğim. Eğer anlattıklarım size gerçekçi gelmiyorsa bir de Kağan'ın başından geçenleri dinleyin. Bakalım tüm bu olanlara inanabilecek misiniz?

HADi TANIŞALIM

Merhaba,

Benim adım Kağan. Biliyorum, her şey size çok olağan dışı gelecek ama şunu önceden söylemeliyim, yazdıklarımın hepsi gerçek... Tabii bana inanmak zorunda değilsiniz. Yine de buna karar vermeden önce başımdan geçenleri dinlemenizi isterim.

Benim anlatacağım şeyleri bir başkası bana anlatmış olsaydı, sanırım ona inanmazdım. Ama yine de sizin bana inanmanızı umuyorum.

Başımdan o kadar ilginç şeyler geçti ki anlatmaya nereden başlayacağımı seçmek oldukça zor. En iyisi, her şeyi en başından anlatmak...

Bu anlatacağım olaylar maceramın nasıl başladığıyla ilgili size fikir verecek. Bu işlere nasıl başladım yani daha doğrusu nasıl bulaştım, size onu anlatacağım.

Dediđim gibi bana inanmak ya da inanmamak tamamen sizin elinizde. Yine de şunun garantisini verebilirim. Başımdan geçen bu maceraları nefes vermeden bir solukta okuyacaksınız.

GARİP OLAYLAR BAŞLIYOR

Bir süredir evdekiler oldukça garip davranıyor. Normalde her şeyi benimle açık açık konuşan annem ve babam son birkaç gündür durmadan benden kaçıyor. Onları sürekli gizlice fısır fısır konuşurken yakalıyorum.

Annem ve babam büyükelçilikte çalışıyor. Bu sebeple yurt dışında yaşıyoruz. Yabancı bir ülkede okula başlamak oldukça zordu. Uzun süre alışmakta güçlük çektim. Tam burada da arkadaşlar edinmeye başlamış ve okuldaki tüm tuhaflıkların üstesinden gelmişken şimdi evde bu şekilde tuhaflıkların başlamış olması oldukça üzücüydü.

Ailemdeki bu garip hâl, çok daha tuhaf bir olayla sona erdi: **Annem ve babam ortadan kayboldular!**

Amcamla yengem, yaşadığım şehre geldiler. Ailem birkaç gün boyunca ortalarda yokken onlarla birlikte kaldım. Bu süre boyunca amcama da yengeme de defalarca sormama rağmen bana bir açıklama yapmıyordu. Annemle babam neredeydi? Aniden ortadan kaybolmalarının sebebi neydi?

En sonunda amcam dayanamadı ve biraz açıkladı:

– Dinle Kağan... Annenle baban acil bir iş için buradan ayrılmak zorunda kaldı. Ama merak etme, en geç iki-üç güne kadar dönecekler. Geldiklerinde her şeyi kendileri anlatır zaten. Şimdilik bu kadarını bilmen yeterli. İçin rahat olsun, tamam mı?

Verebildiğim tek cevap **“Peki, amca.”** demek oldu.

Bu önemli konunun ne olduğunu ve bizimkilerin neden ortadan kaybolduğunu öğrenmeliydim. Bunun için de ne yapmam gerektiğini biliyordum.

